Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26131
Copyright: Admont, Benediktinerstift

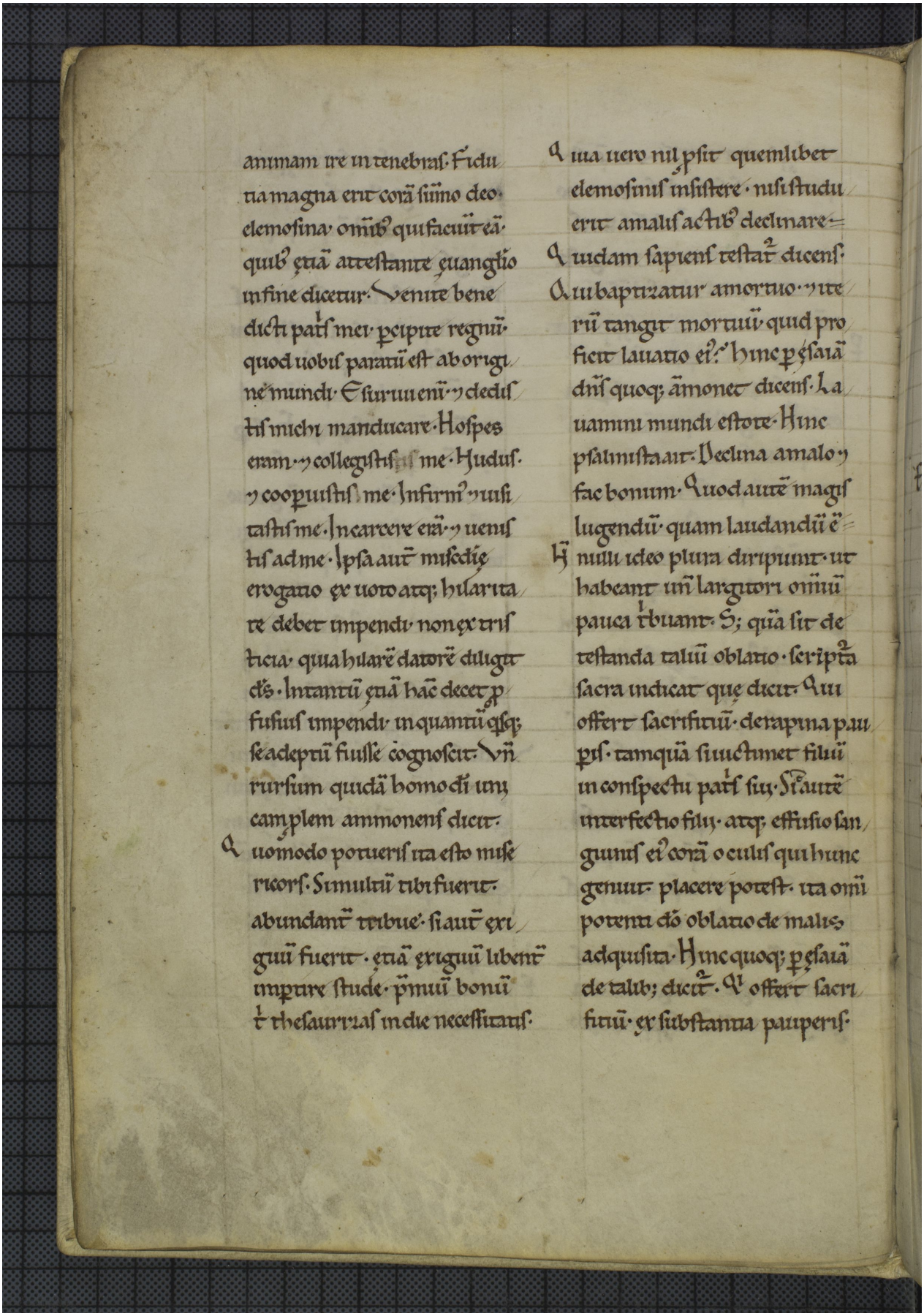

animam ire in tenebras. Fidu
cia magna erit coram summo deo
elemosina omnibus qui faciunt eam
quibus etiam attestante euangelio
in fine dicetur. Venite benedicti patris mei percipite regnum
quod uobis paratum est ab origine mundi. Esurui enim et dedis
tis mihi manducare. Hospes
eram et collegistis me. Nudus
et cooperuistis me. Infirmus et uisi
tastis me. In carcere eram et uenis
tis ad me. Ipsa autem misericor
erogatio ex uoto atque hilaritate debet impendi non ex tris
ticia. quia hilarem datorem diligit
ds. Intantum etiam hac decet p
fusius impendi in quantum qsq;
se acceptum fuisse cognoscit. Vn
rursum quidam homo di unu
camplem admonens dicit.
Q uomodo potueris ita esto misericors. Si multum tibi fuerit.
abundanter tribue. si autem exi
guum fuerit. etiam exiguum libenter
impertire studeo primum bonum
et thesaurizas in die necessitatis.
Q uia uero nul psit quemlibet
elemosinis insistere. nisi studu
erit a malis actibus declinare.
Q uidam sapiens testatur dicens.
Q ui baptizatur a mortuo et ite
rum tangit mortuum. quid pro
ficit lauatio eius. Hinc pesaia
dns quoq; admonet dicens. La
uamini mundi estote. Hinc
psalmista ait. Declina a malo et
fac bonum. Quod autem magis
lugendum quam laudandum e
Nullu ideo plura diripuit. ut
habeant unu largitori omnium
pauca tribuant. Si; quia sit de
testanda talium oblatio. scriptura
sacra indicat que dicit. Qui
offert sacrificium de rapina pau
pis. tamquam si iuuetur filium
in conspectu patris sui. Si autem
interfectio filii. atque effusio san
guinis ei coram oculis qui hunc
genuit placere potest. ita omni
potenti ds oblatio de malis
adquisita. Hinc quoq; pesaia
de talib; dicit. Q offert sacri
ficium ex substantia pauperis.